

pa slavnostna akademija s peštrnim sporedom. Po obeh sv. opravilih v cerkvi bo darovanje pri oltarju za velike stroške, ki so v zvezi z beati-

fikacijo; vsak bo dobil Slomšekovo podobico, na drugi strani podobice je pa molitev, da bi Bog čimprej povečal našega Slomškega.

Jernej. Moj Bog! Kaj bi jih našteval. Izmed 4000 jih je potrebnih podpore 3000!

Ljutomer. Že več let nismo imeli tako malo mrtičev v naši fari, ko lansko leto, samo 50 se jih je namreč ločilo s tega sveta, pa še med temi so trije priplavali po Muri, trije so cigani, mnogo pa je otrok. Ne bomo se izumirli, saj je bilo v preteklem letu rojenih 126 in 80 parov poročenih, med temi 48 tujih, večinoma iz sosedne štrigove. Svetih obhajil se je tekom leta razdelilo okoli 40.000.

Pribeva. Na Prihovi je bilo v letu 1935 rojenih 13 dečkov in 18 deklic, skupaj 31 otrok. Oklica-nih je bilo 17, poročenih 10 parov, umrlo je 10 moških in 14 žensk, skupaj 24. Najstarejša dva sta bila oba po 89 let stara. Umrli sta oba 30. decem-bra in bila oba pokopana na Novega leta dan. Bila sta si še nekaj v sorodu. Obhajanih je bilo 6210, bolnikov previdenih pa 27.

Sv. Jernej pri Ločah. V noči na 24. december je ob pol eni začela iz dosedaj neznanega vzroka goreti župnikova drvarnica, v kateri je bilo do 12 klaster lepih, suhih bukovih drv in precej lepih smrekovih desk in lat. Ker je pihal močen veter, je tistih par ljudi, ki je na glas zvona prišlo sku-paj, branilo samo zraven stoječe svinjake. S tem so ubranili tudi župnišče in cerkev, ki bi drugače gotovo tudi postala žrtev plamenov. — Na Novo leto je bil pri nas g. Tome Alojzij, katehet gluho-nemih iz Ljubljane, da je pripravil za prvo sv. obhajilo 44letno Pristavnik Marijo, ki ni obisko-vala šole gluho-nemih. G. katehet je na Novo leto tudi v spovednici vrlo pomagal in pri poznem opraviilu pridigal. Bog plačaj! — Okoli polnoči od zadnje sobote na nedeljo so najbrž tuji zlikovci vlomili v prazno trgovino g. Brudermana. So se enkrat »našmirali«, ker trgovina že dolgo več ne obratuje. Škoda pa je na polomljenih vratih.

Gotovlje v Savinjski dolini. Kdor bi mislil, da v Gotovljah spimo, bi se jako motil; saj imamo v naši fari kar tri društva. Pred vsem močno gasilsko četo, ki šteje nad 50 članov. Društvo si je nabavilo pred šestimi leti izvrstno motor-no brizgalno; pred tremi leti je postavila, kra-sen spomenik v vojni padlim faranom, lani pa je kupila gasilski avtomobil. Drugo društvo je »Kmetovalce«, ki ima tudi lastno skladišče in nekaj strojev. Dne 15. decembra je imelo občni zbor v prostorih g. Kača. Ob tej priliki je imel predavanje o zboljšanju naših travnikov in o

Sv. Križ nad Mariborom. Na dan sv. Treh kraljev je priredila tukajšnja obmejna narodna šola lepo uspelo božičnico, ob priliki katere je bilo obdarovanih 60 otrok s potrebno obleko in deloma tudi z obutvijo. G. šolski upravitelj je mladini uvodoma obrazložil pomen in važnost obmejnih božičnic. Nato je šolska deca nastopila v nadvse ganičivi M. Skrbniškovi božični igri »Pod božičnim drevsom«. Sledile so razne priložnostne deklamacije in nastopi pred jasli-cami in božičnim drevsom, nakar je angelj razdelil bogate darove.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Lanski poziv v »Slov. gospodarju«, da se moramo Lovrenčani, kar se tiče porok, nekoliko bolj razgibati, ni ostal brez uspeha. Ne samo pri porokah, tudi pri rojstnih in smrtnih slučajih smo proti letu 1934 znatno napredovali. Živih se je narodilo 71 otrok: 38 dečkov in 33 deklic. Pri dečkih prevladuje ime Franc (4), pri deklicah Marija (10). Umrlo jih je 45, moških 17 in 28 žensk, domačinov 29 in 16 iz drugih župnij. Skupna starost moških zna-ša 759 let, ženskih 1441 let. Povprek pride na 1 moškega 44 in na 1 žensko 48 let. Iz tega se da sklepati, da ženskam preljudi kafejček na zdra-vju ne škoduje v toliki meri, kakor moškim al-kohol in tobak. Večno ljubezen in zvestoba si je priseglo 15 parov; da jih je več kakor leta 1934, je v največji meri zasluga v predpustnem času v Društvenem domu izvrstno vprizorjene igre: »Dva para se ženita«. Vsi poročenci so pod 40 let stari, samo »ledik in sveže« blago.

Gornja Radgona. Napredujemo! Evo: rojen-cev 153, umrlih 92, porok 50, najstarejša umrla oseba 93 let, nad 80 let starih je bilo 10, neza-konskih 18, naročnikov »Slovenskega gospodar-ja« do 300, Mohorja 316. Da se smrti z uspe-hom branimo, je gotovo nemala zasluga naše

Protituberkulozne lige, ki je tekom zadnjega časa potom zanimivih strokovnih predavanj (dr. Cremošnik, dr. Breznik, dr. Sedlaček, dr. Sokolov) znala zdramiti narod za boj proti ne-higijenskim razmeram. Gotovo bode marsikoga razveselila vest, da se vrši občni zbor Protitu-berkulozne lige v gornjeradgonski Posojilnici v nedeljo dne 19. januarja ob osmih, po rani sv. maši. Poleg običajnega poročila odbornikov se vrši volitev novega odbora, ki naj vodi še z več-jim uspehom započeto delo. — Tudi naše pro-svetno delo ne počiva. Uprizorila so v mesecu oktobru dekleta »Pastorko«, dne 8. decembra pa »Izvoljeno devico«. Po novem letu smo videli velešpansko Mlakarjevo »Nevesto iz Amerike«, in v kratkem pridejo na oder tako šaljivi in na-vihani igralci, da bode njih nastop v črno senco postavil vse druge predpustne prireditve! Raz-umljivo je, da se za ta nastop zanima ne samo domača fara, ampak tudi daljna okolica. — Še mnogo zanimivosti bi bilo pri nas, pa preveč naenkrat ni dobro.

Sv. Trojica v Halozah. Darovanje za uboge je dalo za Božič 159 Din. In zdaj prihajajo po da-rove, oziroma bodo prišli pozneje, ko bo lepo vreme in ne bo več zeblo: Martin, ki je slep ce-lo življenje, a dela vedno, žrmlje vrti uro za uro, zjutraj ob štirih; pa je vedno dobre volje, samo da ima za tobak. Pa kako lepo zna igrati na piščal, ob poletnih večerih dolgo v noč, da se razlega po podlehniških gričih, kot bi klical svoje sestre in brate k sebi, domu, ki so mu mirli v tujini, v zavodih za slepce. Prišel bode Jakac iz Gruškovja, 1 m visok, 50 let star, 4 ure potrebuje do Sv. Trojice, da pride po pe-neze, katere so mu dolžni gospod župnik, Eno »jezero« mi dajte, bos sem; voziček sem na-pravil, pa ga ne morem prodati, tako pravi in slovesno prešteje »jezero« forintov. Oni sirot-ki, ki leži na revmatizmu bolana že 8 let, po-nese božični dar sestra Barba, da si tako služi nebesa in dela pokoro. Tereška iz Stanošine pride navadno sama. Težko spravi iz ust besedo »prosim«. Služila je let dolgo vrsto; ko je obnemogla, naprej naj pove Cankarjev hlapec

Marta stopila iz svoje klopi. Hiteti je morala, da pripravi kosilo. Ko je prišla mimo Tevža, jo je obšla rahla rdečica. Zdelo se mu je, da ji pogled ni veder, ampak resen in žalosten. Za trenutek ga je obšla skrb, pa se je je naglo otrese. Nekaj časa je še ostal v cerkvi, potem je šel h gospodu kaplanu. Po-govarjala sta se samo o društvenih rečeh. Zaradi ženitve ni kaplan ničesar vprašal, Tevž pa tudi ni kaj črnil. Saj niti očetu ni ničesar povedal. Gospod je pač opazil, da je mladi Dvornik nekoliko nemiren, pa se je naredil, kakor da nič ne vidi. Le ko se je ta prehitro poslovil, se je namuznil.

Pri večernicah je bil Tevž zopet v cerkvi. Zopet je čakal, da so verniki po večini odšli, nato se je napotil k Zvonikovim. Zvonikova domačija je bila kake četrt ure zunaj vasi pod hribom. Da bi se ognil ljudem in marnju, je krenil daleč naokoli in prišel skoz gozd od zgoraj k Zvoniku. Čeprav je prišel od nasprotne strani, so ga vendar opazili; kajti Marta ga je že čakala pred durmi. Povabila ga je v hišo, ki ni bila tako prostorna kakor Dvornikova, ven-dar čedna in prijazna; na vsakem oknu je bilo polno cvetja in zelenja. Ko je sedel in jo gledal, kako molči, mu je postalo tesno:

»Kaj ti je danes, Marta? Ali očeta ni doma?«

»Ne. Na vasi so.«

»Kako je z nama?«

»Moj Bog, slabo.«

»Kaj? Abi oče ne dovolijo? Ali imajo kaj proti meni?«

»Ne. Pravijo, da me še ne morejo pustiti od doma. Mojska je še premlada za gospodinjstvo in se mora še naučiti in navaditi.«

Da je imel stari še drug vzrok, tega mu ni po-vedala. Ni mu namreč bilo po volji, da je bil Tevž z denarjem tako malo varčen. Zato je hotel še poča-kati in videti, kako se bo fant storil.

»In kako dolgo bom moral čakati, da te bodo oče pustili?«

»Dve leti, pravijo, ne smem misliti na možitev.«

»Dve leti! To je dolgo. Ali se ne bodo dali pre-prositi, če jim povem, kako nam je treba gospodi-nje?«

»Ne verjamem. Kar oče rečejo, to držijo in se ne dajo pregovoriti... Ti pa, kajne, ti pa ne boš mogel tako dolgo čakati?«

Silno žalostno so se glasile njene besede in v očeh so ji bile solze. Tedaj ga je prevzelo toplo čustvo.

»Marta!« je vzkliknil, »ako mi ostaneš zvesta, te bom čakal deset let. Nikoli ne vzamem druge kakor tebe.«

Od veselja so ji lica zardela.

»Zvesta ti ostanem. Ako tebe ne vzamem, nikoli nikogar ne vzamem,« mu je obljubila.

(Dalje sledi)

strojnic. Z nepričakovanimi umiki Abesinci tolikokrat preslepijo Askare in Italijane. Na ta način jih izvabljaajo v prikriti zasede, kjer jih neusmil-jeno pokoljejo z bajone-ti in noži.

Zlato abesinsk. cesarja.

Po vesteh iz pristanišča Džibuti ob Rdečem morju je poslal neguš 30 zabojev zlata v Pariz, kjer ga bodo shranili v varnih blagajnah neke velike francoske banke. Cesarjevo zlato je vred-no poldrugo milijardo frankov.

Italijani so prepeljali

od 22.—28. dec. p. l. sko-zi Sueški prekop 10.346 oficirjev in moštva, 17.416 ton vojnega mate-rijala, 5.750 ton cementa in 299 mul.